

Henrih Sapgir

IKAR

Skulptor je izvajao
Ikara.
Izašao je model,
Gundajući: „Fušer!
Ja sam muskulatura,
A ne armatura.”
Došli su prijatelji,
Kažu: „Banalno”.
Samo su žene videle
Da je to – genijalno.
– Kakav stvor!
– To je stvar!
– Tradicije
Pre Vizantije...
– Snažne emocije...
– Želim imati sina
Sa kutijom brzina!

Zatrudnela je. I ubrzo,
Maksimalno brzo,
Zagrizavši đem,
Bi rođen
Helikopter.
Leti i viče –
Svoju mamu zove.
Podiže se do oblaka...
Zajecala publika.
**TAKVO JE VASPITNO DEJSTVO
UMETNOSTI!**
Poklonio se umetnik...
Na trgu je postavljena bista –
Autoportret,
Autofurgon,
Telefon–
Automat.

BRAV

Rešio Sidorov
Da zakolje brava.
Brav
Ugleda Sidorova
Shvati –
Obuze ga strava.
Poče da beži,
Vukući po snegu trbuh.
Sidorov – za njim:
– Sad ću te ubiti,
Majku ti!...
Brav
Se dade duž ograde.
Dreči očajnički.
Od gazde bežeći,
Salo
Je utrčalo
U dvorište Jegorova.
Sidorov i Jegorov
Hvataju brava.
Sidorov sa svinjom
Razgovara,
S nožinom
Iza leđa
Nagovara:
– Lepi moj,
Mili moj...
Jegorov po glavi – cepanicom!
Krk
Rit
U sneg,
Sidorov pritiska cepanicom
Trbuh,
U dušu zariva šiljak,
Raseca od uha do uha!
Tako je to kod nas!...
U lavor šiklja mlaz,
Sve slabije grokće brav.
Zadovoljan je Sidorov –
Pomogao mu je Jegorov.

Henrih Sapgir (1928-1999), pesnik, prevodilac, scenarista, pisac za decu. Objavio je zbirke pesama *Dobar dan!* (1965), *Crvena lopta* (1970), *Četiri koverta* (1976), *Soneti na košuljama* (1989).